KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2342/1999

af 28. oktober 1999

om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ([1]), særlig artikel 4, stk. 8, artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 7, artikel 7, stk. 5, artikel 8, stk. 4, artikel 9, stk. 4, artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 5, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 5, artikel 20, artikel 23, stk. 3 og artikel 50, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 1254/1999 fastsatte en ny præmieordning, som trådte i stedet for den præmieordning, som var fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 ([2]). Som følge af de nye ordninger er det nødvendigt at ændre Kommissionens forordning (EØF) nr. 3886/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for de præmieordninger, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 805/68 om den fælles markedsordning for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1244/82 og (EØF) nr. 714/89 ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1410/1999 ([4]). Af klarhedshensyn bør forordning (EØF) nr. 3886/92 omarbejdes i forbindelse med disse ændringer.

(2) De i artikel 3 til 25 i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede præmie- og betalingsordninger bør indgå i anvendelsesområdet for Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger ([5]) (i det følgende benævnt »det integrerede system«), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 ([6]). I nærværende forordning bør derfor kun de problemer løses, der endnu ikke er afklaret horisontalt i det integrerede system.

(3) Bestemmelserne om det regionale loft og om belægningsgraden betyder, at dyr, der er underlagt disse to foranstaltninger, ikke længere kan omfattes af en ansøgning om særlig præmie for samme aldersgruppe. Med hensyn til sæsonpræmien bør disse dyr anses for at have modtaget den særlige præmie.

(4) Ved artikel 4, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1254/1999 er det fastsat, at der for hvert handyr, indtil det slagtes eller udføres, skal være udstedt et pas efter Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af 21. april 1997 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter ([7]) eller et tilsvarende administrativt dokument; det bør fastsættes, at nævnte administrative dokument udformes og udstedes på nationalt plan; for at der kan tages hensyn til de særlige forvaltnings- og kontrolvilkår i medlemsstaterne, bør der tillades forskellige udformninger af administrative dokumenter.

(5) Efter artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1254/1999 skal dyrene holdes i en vis periode, for at den særlige præmie kan udbetales; det er derfor nødvendigt at definere og fastlægge nævnte periode.

(6) Betingelserne for ydelse af den særlige præmie ved slagtningen bør ligge på linje med betingelserne for ydelse af slagtepræmien; de typer dokumenter, der skal følge dyret indtil slagtning, forsendelse eller udførsel, bør anføres nærmere; for at der kan tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for den måde, hvorpå der ydes præmie ved slagtning, bør aldersbetingelserne for stude samt præsentationstypen for slagtekroppe af voksent kvæg anføres nærmere.

(7) Betingelserne for ydelse af sæsonpræmien bør anføres nærmere på linje med betingelserne for ydelse af slagtepræmien. Ved kommissionsbeslutning bør det på grundlag af de disponible oplysninger fastslås, hvilke medlemsstater der opfylder betingelserne for at anvende denne præmieordning.

(8) Begrebet ammeko bør defineres, jf. artikel 6, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1254/1999; i denne forbindelse bør de samme racer vælges som under den foregående ordning; desuden kan de forvaltningsregler, der var gældende i den foregående ordning, i alt væsentligt fortsat anvendes, bl.a. med hensyn til den gennemsnitlige mælkeydelse og den supplerende nationale præmie.

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.
([2]) EFT L 148 af 28.6.1968, s. 24.
([3]) EFT L 391 af 31.12.1992, s. 20.
([4]) EFT L 164 af 30.6.1999, s. 53.
([5]) EFT L 355 af 5.12.1992, s. 1.
([6]) EFT L 127 af 21.5.1999, s. 4.
([7]) EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1.

(9) For at ordningen med individuelle lofter kan iværksættes, bør der fastsættes regler for fastlæggelsen af nævnte lofter og meddelelsen heraf til producenterne; for at øge nævnte ordnings regulerende indvirkning på markedet bør det fastsættes, at præmierettigheder, som deres indehaver ikke anvendte i løbet af en given periode, skal tilbageføres til den nationale reserve; der bør også træffes passende foranstaltninger for at sikre, at modtagerne udelukkende anvender de rettigheder, der blev tildelt gratis fra den nationale reserve, til det fastsatte formål.

(10) Tilvejebringelse af præmierettigheder og deres tildeling til producenter, som gør brug af dem, bør fremmes; i denne forbindelse bør der fastsættes en minimumsprocentsats for udnyttelse af præmierettighederne; denne procentsats skal være tilstrækkelig til at undgå en underudnyttelse af de disponible rettigheder i visse medlemsstater, en situation, der kan medføre problemer for producenter med forrang, der ansøger om rettigheder fra den nationale reserve; medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til at forøge minimumsprocentsatsen for udnyttelse af rettighederne, uden at denne procentsats dog må overstige 90 %.

(11) Ved artikel 22 og 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger [1] indføres der ekstensiveringsprogrammer; under hele deltagelsen i nævnte programmer bør udnyttelsen af de således frigjorte rettigheder til ammekopræmie suspenderes; det bør dog undtagelsesvis tillades, at de frigjorte rettigheder anvendes til at imødekomme behovet for præmierettigheder i forbindelse med andre miljøforanstaltninger i landbruget; et af målene med den ordning for førtidspensionering, der blev indført ved artikel 10 i nævnte forordning, er at fremme afløsning af ældre landbrugere med landbrugere, der kan forbedre de resterende landbrugsbedrifters økonomiske levedygtighed; det må befrygtes, at visse landbrugere ikke vil deltage i programmerne for førtidspensionering, hvis dette på længere sigt kan medføre tab af deres rettigheder til ammekopræmie; medlemsstaterne bør derfor kunne forlænge den samlede varighed af midlertidigt ophør på grundlag af nævnte programmer.

(12) Bestemmelserne om overførsel og midlertidig overdragelse af rettigheder kan kun finde ensartet anvendelse, hvis der fastlægges en række administrative regler; for at undgå for meget administrativt arbejde bør medlemsstaten have mulighed for at fastsætte et minimumsantal rettigheder, der kan overdrages endeligt eller midlertidigt; reglerne skal også sikre overholdelse af forpligtelsen i artikel 8, sik. 1, i forordning (EF) nr. 1254/1999 til at overføre en del af de overførte rettigheder til den nationale reserve ved hver overførsel af rettigheder uden overdragelse af bedriften; den midlertidige overdragelse bør endvidere begrænses i tid for at forhindre, at overførselsreglerne omgås.

(13) De administrative frister for overførsel af rettighederne bør lempes, når en producent kan godtgøre, at han har arvet rettigheder fra en afdød producent.

(14) Det særlige tilfælde, hvor en producent, som kun driver offentlige eller fælles arealer, overfører alle sine rettigheder til en anden producent og derpå indstiller produktionen, bør sidestilles med overdragelse af bedriften.

(15) En administrativ overførselsordning, hvor alle overførsler af rettigheder uden overdragelse af bedriften samt midlertidige overdragelser kun kan foretages via den nationale reserve, forudsætter, at der fastlægges en retlig ramme, som giver samme økonomiske betingelser som den ordning, hvor rettigheder overdrages direkte mellem producenter; der bør navnlig fastsættes objektive kriterier for bestemmelse af det beløb, som den nationale reserve skal betale en producent, som overfører rettigheder, samt det beløb, der skal betales af en producent, som modtager tilsvarende rettigheder fra den nationale reserve.

(16) I artikel 10 i forordning (EF) nr. 1254/1999 er der for medlemsstater, der overholder betingelserne i nævnte artikel, fastsat en særlig valgfri ordning for ydelse af ammekopræmien til kvier. Ved kommissionsbeslutning bør det på grundlag af de disponible oplysninger fastslås, hvilke medlemsstater der opfylder betingelserne for at anvende denne særlige præmieordning. De særlige betingelser for ydelse af præmien bør fastlægges; i overensstemmelse med det generelle mål for ammekopræmien bør præmien udbetales til opdrættere, hvis kviebesætning er beregnet til fornyelse af kobesætninger og ikke til produktion af kvier til slagtning; medlemsstaten bør med henblik herpå fastsætte kriterier, der bl.a. kan omfatte en aldersgrænse eller racebetingelser.

(17) Det er nødvendigt at fastsætte, hvordan belægningsgraden beregnes; for at forenkle den praktiske anvendelse af belægningsgraden bør der fastsættes en dato, der lægges til grund, når referencemælkemængden bestemmes.

[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

(18) Ekstensiveringsbeløbet udbetales, hvis en eller to maksimale belægningsgrader, som medlemsstaten vælger, overholdes; ved beregningen af belægningsgraden i forbindelse med ordningen for ekstensiveringsbeløbet bør der bl.a. tages hensyn til alle kreaturer på mindst seks måneder, der er til stede på bedriften; dette forudsætter særlige bestemmelser for optælling af dyrene og en erklæring fra producenten om, at han deltager i ordningen; forvaltningen af denne ordning kan lettes i stor udstrækning ved anvendelse af den elektroniske database, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 820/97; nævnte database bør derfor anvendes, for så vidt medlemsstaten mener, at dens database giver tilstrækkelig garanti for, at dataene vedrørende ekstensiveringsbeløbet er nøjagtige.

(19) Der er fare for, at producenter kunstigt overholder de gennemsnitlige belægningsgrader, der kræves for udbetaling af ekstensiveringsbeløbet, bl.a. ved hjælp af unormalt lave belægningsgrader en del af året; der bør især sørges for, at ekstensiveringsbeløbet ikke udbetales til sådanne producenter; i denne forbindelse er det for klarhedens skyld nyttigt at præcisere, at denne situation henhører under artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 af 17. maj 1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte [1], samt at medlemsstaterne derfor skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at anvende nævnte artikel i forbindelse med ordningen for ekstensiveringsbeløbet.

(20) For at forenkle situationen for de mest ekstensive opdræt bør der fastsættes en valgfri forenklet ordning for udbetaling af ekstensiveringsbeløbet.

(21) I artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1254/1999 er der for medlemsstater, der overholder betingelserne i nævnte artikel, fastsat en særlig ordning for udbetaling af ekstensiveringsbeløbet for malkekøer; beslutningsproceduren for på grundlag af de disponible oplysninger at fastslå, hvilke medlemsstater der opfylder betingelserne for at anvende denne særlige ordning, bør fastlægges; de særlige betingelser for udbetaling af ekstensiveringsbeløbet bør fastlægges; for at opnå sammenhæng med den generelle ordning for ekstensiveringsbeløbet og for præcist at fastslå antallet af støtteberettigede malkekøer er det bl.a. nødvendigt at fastsætte en minimumsperiode, hvor malkekøerne skal holdes på bedriften.

(22) Anvendelsen af visse bestemmelser i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter [2] medfører, at de perioder, hvor dyrene skal holdes, udtrykt i måneder kunstigt forlænges med en eller flere dage; der bør derfor fastsættes særlige bestemmelser i denne forbindelse.

(23) Der skal normalt indgives ansøgning om en slagtepræmie; for at forenkle forvaltningen bør ansøgningen indgives i form af en ansøgning om husdyrstøtte som fastsat i det integrerede system, for så vidt den omfatter alle de elementer, der berettiger til udbetaling af præmien, hvad enten dyret slagtes i den samme medlemsstat eller i en anden medlemsstat eller udføres.

(24) Medlemsstaterne skal efter forordning (EF) nr. 820/97 fra den 31. december 1999 råde over en fuldt operationel elektronisk database; denne database skal kunne bruges til bl.a. at lette forvaltningen af slagtepræmien, for så vidt medlemsstaten mener, at dens database giver tilstrækkelig garanti for, at dataene for udbetaling af præmierne er nøjagtige.

(25) Slagtepræmien for kalve er betinget af overholdelse af en maksimumsvægt; det er derfor nødvendigt at fastlægge en standardpræsentation af slagtekroppen, som maksimumsvægten gælder for.

(26) Efter artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1254/1999 skal dyrene holdes i en vis periode, for at slagtepræmien kan udbetales; det er derfor nødvendigt at definere og fastlægge nævnte periode.

(27) De supplerende betalinger skal meddeles til Kommissionen med detaljeret oplysning om de nationale bestemmelser og deres gennemførelse.

(28) For at opdrætterne kan modtage betalinger hurtigst muligt, bør der udbetales forskud; det bør dog i betragtning af de nationale eller regionale lofter undgås, at forskuddet er større end den endelige betaling; medlemsstaten bør derfor have mulighed for at nedsætte forskudsprocentsatsen for de præmieordninger, der er underlagt nævnte lofter.

(29) I forordning (EF) nr. 1254/1999 er der fastsat sanktioner i tilfælde af anvendelse eller ulovlig opbevaring af stoffer eller produkter, der ikke er tilladt ifølge veterinærlovgivningen; sanktionernes varighed i gentagelsestilfælde bør fastsættes af medlemsstaterne, der har bedre forudsætninger for at vurdere overtrædelsens alvor.

[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 113.

[2] EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

(30) I forbindelse med ordningerne for den særlige præmie og ammekopræmien benyttes kalenderåret som referenceperiode; der bør fastsættes en dato, der er bestemmende for, fra hvornår de forhold, der omfattes af de nævnte ordninger, skal tages i betragtning; i denne forbindelse og for at sikre en effektiv og konsekvent forvaltning bør datoen for ansøgningens indgivelse generelt vælges; for den særlige præmie, der udbetales ved slagtning, bør der dog fastsættes særlige bestemmelser for at undgå, at producenterne foretager overførsler fra et år til det næste i den hensigt at opnå en større præmie; for slagtepræmien er slagte- eller udførselsdagen mere repræsentativ for transaktionernes faktiske forløb.

(31) Vekselkursen på dagen for den udløsende begivenhed for støtteordninger, præmier og beløb, som er omhandlet i artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ([1]), er defineret som kursen for en enkelt dag; det er hensigtsmæssigt at fastlægge den kurs, der gælder på dagen for den udløsende begivenhed, for at sikre, at disse støtteordninger, præmier og beløb, omregnet til national valuta, i princippet ikke undergår en brat ændring som følge af vekselkursen for en enkelt dag; i denne forbindelse er anvendelsen af et gennemsnit, beregnet i forhold til perioden, af de vekselkurser, der gælder i måneden forud for konteringsåret, en passende løsning.

(32) For at der kan føres tilsyn med de foranstaltninger, der træffes i forbindelse med reformen af ordningerne for præmier inden for oksekødssektoren, har Kommissionen behov for at være fuldt orienteret om medlemsstaternes gennemførelsesforanstaltninger samt om de kvantitative virkninger af anvendelsen af nævnte ordninger; der bør derfor fastsættes visse krav om meddelelser fra medlemsstaterne; for at lette fremsendelsen og analysen af dataene bør der kræves en harmoniseret fremlæggelse af dem.

(33) For at lette overgangen til den nye ordning er det nødvendigt at fastsætte overgangsbestemmelser med hensyn til bestemmelserne om meddelelser og kravene om mærkning og identifikation af dyr.

(34) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning fastlægges gennemførelsesbestemmelserne for de præmieordninger, der er omhandlet i artikel 3-25 i forordning (EF) nr. 1254/1999.

([1]) EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

KAPITEL I

SÆRLIG PRÆMIE

(Artikel 4 i forordning (EF) nr. 1254/1999)

Afdeling 1

Generel ordning

Artikel 2

Ansøgninger

1. Ud over de krav, der stilles i forbindelse med det integrerede system for forvaltning og kontrol (i det følgende benævnt »det integrerede system«), jf. forordning (EØF) nr. 3508/92, skal en ansøgning om husdyrstøtte som omhandlet i artikel 6, stk. 8, i nævnte forordning (i det følgende benævnt »ansøgning«) indeholde følgende:

a) en opdeling af antallet af dyr efter aldersgruppe

b) henvisninger til de pas eller administrative dokumenter, der følger de dyr, som ansøgningen vedrører.

2. Der kan kun indgives en ansøgning for dyr, som på den dato, der indleder den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften:

a) med hensyn til tyre er mindst 7 måneder gamle

b) med hensyn til stude er mindst 7 og højst 19 måneder gamle for den første aldersgruppe, eller mindst 20 måneder for den anden aldersgruppe.

Artikel 3

Præmiens ydelse

For dyr, som der ikke er ydet præmie for, enten fordi der er foretaget en forholdsmæssig nedsættelse som omhandlet i artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1254/1999, eller fordi bestemmelsen om belægningsgraden, jf. artikel 12 i nævnte forordning, er blevet anvendt, kan der ikke længere indgives en ansøgning om præmie for samme aldersgruppe, idet de betragtes som dyr, der er ydet præmie for.

Artikel 4

Pas og administrative dokumenter

1. Foreligger passet ikke, jf. betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 820/97, erstattes det af et nationalt administrativt dokument som fastsat i artikel 4, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1254/1999.

2. Medlemsstatens myndigheder sørger for, at passet eller det administrative dokument sikrer, at der kun ydes en enkelt præmie pr. dyr og pr. aldersgruppe.

Med henblik herpå yder medlemsstaterne hinanden den nødvendige gensidige bistand.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at det nationale administrative dokument har form af:

a) et dokument, der ledsager hvert enkelt dyr

b) en samlet fortegnelse, som producenten fører, og som indeholder alle de oplysninger, der er fastsat for det administrative dokument, på betingelse af, at dyrene fra første ansøgnings indgivelse holdes hos samme producent, indtil de markedsføres med henblik på slagtning

c) en samlet fortegnelse, som centralmyndigheden fører, og som indeholder alle de oplysninger, der er fastsat for det administrative dokument, på betingelse af, at den medlemsstat eller det område i en medlemsstat, der gør brug af denne mulighed, gennemfører kontrol på stedet af alle dyr, som er omfattet af en ansøgning, kontrol af flytning af disse dyr samt varig mærkning af alle kontrollerede dyr, hvilket producenterne skal acceptere

d) en samlet fortegnelse, som centralmyndigheden fører, og som indeholder alle de oplysninger, der er fastsat for det administrative dokument, på betingelse af, at medlemsstaten træffer de nødvendige foranstaltninger for at undgå dobbelt udbetaling af præmien for samme aldersgruppe og efter anmodning straks giver oplysning om status med hensyn til præmieydelse for hvert dyr.

De medlemsstater, der beslutter at gøre brug af en eller flere af disse muligheder, underretter i god tid Kommissionen herom og sender den de pågældende gennemførelsesbestemmelser.

Ved anvendelsen af litra c) anses kun Storbritannien og henholdsvis Nordirland for områder i en medlemsstat.

Artikel 5

Periode, hvor dyrene skal holdes

Dyrene skal holdes i en periode på to måneder regnet fra dagen efter ansøgningens indgivelse.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at producenten kan fastlægge andre begyndelsesdatoer, for så vidt de ikke ligger senere end to måneder efter ansøgningens indgivelse.

Artikel 6

Regionale lofter

1. Fører den forholdsmæssige nedsættelse ikke til et helt tal for de præmieberettigede dyr, ydes der for decimalen en tilsvarende del af præmiens enhedsbeløb. I denne forbindelse tages kun den første decimal i betragtning.

2. Beslutter medlemsstaterne at indføre særskilte områder eller ændre bestående områder på deres territorium, jf. artikel 3, litra c), i forordning (EF) nr. 1254/1999, underretter de Kommissionen herom inden den 1. januar i det pågældende år, idet de samtidig angiver områdernes afgrænsning og de pågældende lofter. Alle senere ændringer skal meddeles Kommissionen inden den 1. januar i det pågældende år.

Artikel 7

Lofter for antallet af dyr pr. bedrift

1. Ændrer en medlemsstat loftet på 90 kreaturer pr. bedrift og pr. aldersgruppe eller afviger herfra, underretter den Kommissionen herom inden den 1. januar i det pågældende kalenderår.

Fastlægger en medlemsstat et minimumsantal af dyr pr. bedrift, under hvilket den forholdsmæssige nedsættelse ikke foretages, underretter den Kommissionen herom inden den 1. januar i det pågældende kalenderår.

2. Alle senere ændringer i anvendelsen af stk. 1 skal meddeles Kommissionen inden den 1. januar i det pågældende år.

Afdeling 2

Præmiens ydelse ved slagtning

Artikel 8

Ydelsesmåde

1. Medlemsstaterne kan yde den særlige præmie ved slagtning for tyre i den eneste aldersgruppe og for stude i første eller anden aldersgruppe eller samlet ydelse for de to aldersgrupper tilsammen.

2. Medlemsstater, der har besluttet at anvende ordningen i stk. 1, fastsætter, at præmien også ydes, når præmieberettigede dyr forsendes til en anden medlemsstat eller udføres til et tredjeland.

3. I tilfælde af anvendelse af ordningen i stk. 1 og 2 er ydelse af præmien betinget af bestemmelserne i nærværende afsnit og i artikel 34 og 35, stk. 1 og 2, der finder tilsvarende anvendelse.

4. Støtteansøgningen skal ud over oplysningerne i artikel 35, stk. 1, indeholde oplysning om, hvorvidt dyret er en tyr eller en stud, og være ledsaget af et dokument med angivelserne med henblik på artikel 4, stk. 2. Dette dokument skal efter medlemsstatens valg være:

a) passet eller et eksemplar af passet, hvis den benyttede model omfatter flere eksemplarer

b) en kopi af passet, hvis den benyttede pasmodel kun omfatter et enkelt eksemplar, der skal leveres tilbage til den myndighed, der er ansvarlig for anvendelsen af artikel 6 i forordning (EF) nr. 820/97; i så tilfælde træffer medlemsstaten foranstaltninger til at sikre, at oplysningerne på kopien svarer til oplysningerne i originalen

c) det nationale administrative dokument, hvis passet ikke foreligger, jf. betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 820/97.

Medlemsstaterne kan dog suspendere anvendelsen af det nationale administrative dokument. I så fald træffer de de nødvendige foranstaltninger for at undgå dobbelt udbetaling af præmien for den samme aldersgruppe for dyr, der har været handlet mellem medlemsstaterne.

Råder en medlemsstat over en database som omhandlet i artikel 3, litra b), i forordning (EF) nr. 820/97, og indeholder denne database til medlemsstatens tilfredshed de nødvendige oplysninger til at sikre, at der kun ydes en enkelt præmie pr. dyr og pr. aldersgruppe, behøver støtteansøgningen ikke at være ledsaget af det i første afsnit omhandlede dokument.

Uanset første afsnit træffer en medlemsstat desuden, hvis den gør brug af den i artikel 35, stk. 2, første afsnit, omhandlede mulighed for at afstå fra støtteansøgning, de nødvendige foranstaltninger til, at producenten kan angive, for hvilke dyr han anmoder om den særlige præmie.

5. For tyre skal slagtebeviset indeholde oplysning om slagtekroppens vægt.

6. Forsendes et dyr, godtgøres forsendelsen ved en erklæring fra afsenderen, der bl.a. angiver den medlemsstat, som dyret forsendes til.

I så fald skal støtteansøgningen indeholde følgende:

a) afsenderens navn og adresse (eller en tilsvarende kode)

b) dyrenes identifikationsnumre

c) en erklæring om, at dyret er mindst 9 måneder gammelt.

Støtteansøgningen indgives, inden dyret forlader den pågældende medlemsstats område, og beviset for forsendelsen fremlægges senest tre måneder efter, at dyret har forladt medlemsstatens territorium.

Artikel 9

Særlige forhold i forbindelse med ordningen for ydelse af præmie

1. Uanset artikel 5 udbetales præmien til den producent, der har holdt dyret på sin bedrift i en periode på mindst to måneder, som slutter mindre end en måned inden slagtningen, forsendelsen eller udførslen.

Med hensyn til stude

a) kan den første tranche kun udbetales, hvis producenten har holdt dyret på sin bedrift i en periode på mindst to måneder, idet dyret i denne periode skal ligge mellem det tidspunkt, hvor dyret var mindst 7 måneder gammelt, og et tidspunkt, hvor det er under 22 måneder gammelt

b) kan den anden tranche kun udbetales, hvis producenten har holdt dyret, der skal være mindst 20 måneder gammelt, på sin bedrift i en periode på mindst to måneder

c) kan de to trancher kun udbetales sammen, hvis producenten har holdt dyret på sin bedrift i mindst fire måneder i træk under overholdelse af de i litra a og b) led fastsatte aldersbetingelser

d) kan kun den anden tranche udbetales, hvis dyret blev forsendt fra en anden medlemsstat, efter at det havde nået en alder af 19 måneder.

2. Ved beregningen af belægningsgraden, jf. artikel 12 i forordning (EF) nr. 1254/1999, medregnes alle dyr, for hvilke der indgives en samlet ansøgning for de to aldersgrupper, to gange.

3. Slagtekroppens vægt bestemmes på grundlag af en slagtekrop, der opfylder kravene i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1208/81 [1].

Afviger slagtekroppens præsentation fra denne definition, anvendes korrektionerne i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 563/82 [2].

Sker slagtningen på et slagteri, der ikke er forpligtet til at anvende EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg, kan medlemsstaten tillade, at vægten bestemmes på grundlag af det slagtede dyrs levende vægt. I så fald anses slagtekroppens vægt for at være lig med eller over 185 kg, hvis dyrets levende vægt var lig med eller over 340 kg.

Artikel 10

Meddelelse

Medlemsstater, der beslutter at anvende den i denne afdeling fastsatte ordning for ydelse af præmie, giver inden begyndelsen af det pågældende kalenderår Kommissionen meddelelse herom og sender den de pågældende gennemførelsesbestemmelser.

[1] EFT L 123 af 7.5.1981, s. 3.
[2] EFT L 67 af 11.3.1982, s. 23.

KAPITEL II

SÆSONPRÆMIE

(Artikel 5 i forordning (EF) nr. 1254/1999)

Artikel 11

Ordningens anvendelse

Kommissionen afgør senest den 1. august hvert kalenderår, i hvilke medlemsstater sæsonpræmien kan ydes for det følgende kalenderår.

Beslutter medlemsstaterne at anvende artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1254/1999, underretter de inden den 1. januar i kalenderåret for ydelse af præmien Kommissionen herom.

Artikel 12

Retten til præmie

1. Præmien kan kun ydes for stude, som der allerede er ydet særlig præmie for, eller som i henhold til artikel 3 anses for at have modtaget den særlige præmie, i en medlemsstat, hvor sæsonpræmien anvendes, for så vidt dyrene er slagtet i en medlemsstat, hvor sæsonpræmien anvendes.

2. Der kan kun ydes præmie til den producent, der som den seneste har holdt dyret inden slagtningen.

Artikel 13

Ansøgninger

1. Producenten indgiver sin ansøgning til myndighederne i den medlemsstat, hvor hans bedrift er beliggende.

2. Ansøgningen udarbejdes efter bestemmelserne i artikel 8, stk. 4, og artikel 35, der finder tilsvarende anvendelse.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kontrollere, at den særlige præmie er ydet, og de gennemfører regelmæssig og uanmeldt kontrol af de i artikel 35 omhandlede attester.

KAPITEL III

AMMEKOPRÆMIE

(Artikel 6-10 i forordning (EF) nr. 1254/1999)

Afdeling 1

Generel ordning

Artikel 14

Køer af kødrace

Køer af de kvægracer, der er nævnt i bilag I til nærværende forordning, anses ikke for køer, der tilhører en kødrace efter artikel 3, litra f), og artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1254/1999.

Artikel 15

Individuel maksimumsreferencemængde

1. Ændrer en medlemsstat det i artikel 6, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1254/1999 nævnte maksimum på 120 000 kg individuel referencemængde eller fraviger fra den, underretter den Kommissionen herom inden den 1. januar i det pågældende kalenderår.

2. Alle senere ændringer i anvendelsen af stk. 1 skal meddeles Kommissionen inden den 1. januar i det pågældende år.

Artikel 16

Periode, hvor dyrene skal holdes

Den i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1254/1999 fastsatte periode på seks måneder, hvor dyrene skal holdes på bedriften, begynder dagen efter ansøgningens indgivelse.

Artikel 17

Ansøgninger

1. Ud over de krav, der stilles i forbindelse med det integrerede system, skal ansøgningen om husdyrstøtte eller efter medlemsstatens valg ansøgningen om arealstøtte, jf. artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3508/92 (i det følgende benævnt »ansøgning«), når der ansøges om præmie efter artikel 6, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1254/1999, omfatte følgende:

a) en erklæring fra producenten med oplysning om den individuelle referencemælkemængde, der er tildelt ham pr. 31. marts forud for begyndelsen af den periode på 12 måneder for anvendelse af tillægsafgiftsordningen, som begynder i det pågældende kalenderår; er denne mængde ikke kendt på det tidspunkt, hvor ansøgningen indgives, meddeles mængden snarest muligt til myndighederne, og

b) et tilsagn fra producenten om ikke at forøge sin individuelle referencemængde ud over det kvantitative loft i artikel 6, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1254/1999 i perioden på 12 måneder fra ansøgningens indgivelse.

Litra b) anvendes dog ikke, hvis medlemsstaten har ophævet nævnte kvantitative loft.

2. Ansøgninger skal indgives inden for en af medlemsstaten fastsat samlet periode på seks måneder inden for et kalenderår.

Medlemsstaten kan fastsætte særskilte perioder for indgivelse inden for denne samlede periode.

Artikel 18

Gennemsnitlig mælkeydelse

Den gennemsnitlige mælkeydelse beregnes på grundlag af de gennemsnitlige ydelser, der er anført i bilag II. En medlemsstat kan til denne beregning dog anvende et dokument, som medlemsstaten har anerkendt, og som bekræfter den gennemsnitlige mælkeydelse for producentens malkekvægsbesætning.

Artikel 19

Supplerende national præmie

1. Der kan kun ydes en supplerende national præmie til producenter, der for samme kalenderår modtager ammekopræmien.

Den ydes for højst det antal dyr, der er omfattet af nævnte præmie, eventuelt efter anvendelse af den forholdsmæssige nedsættelse som fastsat i artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1254/1999.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere betingelser for ydelse af den supplerende nationale præmie. De underretter Kommissionen herom i god tid, inden disse betingelser bringes i anvendelse.

3. Kommissionen afgør senest den 1. august i hvert kalenderår, hvilke medlemsstater der opfylder betingelserne i artikel 6, stk. 5, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1254/1999.

Afdeling 2

Lofter, forbehold og overførsler

Artikel 20

Individuelle lofter

1. Medlemsstaterne fastsætter et individuelt loft for hver producent efter bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1254/1999.

2. Det individuelle loft meddeles hver producent snarest muligt og senest en uge før begyndelsen af perioden for indgivelse af støtteansøgninger for år 2000.

Artikel 21

Meddelelser

1. Medlemsstaterne meddeler senest den 1. marts 2000 Kommissionen, hvorledes de har foretaget nedsættelsen af de individuelle lofter i medfør af artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1254/1999, samt det samlede antal rettigheder, der er tildelt producenterne, og det antal rettigheder, der er henført til reserven.

2. Medlemsstaterne meddeler senest den 1. marts 2000 Kommissionen måden for beregning af nedsættelsen efter artikel 8, stk. l, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1254/1999, og i givet fald de foranstaltninger, der er truffet efter artikel 8, stk. 2, litra a), samt inden den 1. januar hvert år eventuelle ændringer.

3. Medlemsstaterne meddeler senest den 1. marts hvert år ved hjælp af tabellen i bilag IV Kommissionen de foreløbige oplysninger og senest den 31. juli hvert år de endelige oplysninger om:

a) det antal præmierettigheder, der i det foregående kalenderår uden godtgørelse blev overført til den nationale reserve som følge af overførsel af rettigheder uden overdragelse af bedriften

b) antallet af de i artikel 23, stk. 2, omhandlede uudnyttede præmierettigheder, der i det foregående kalenderår blev overført til den nationale reserve

c) det antal rettigheder, der i det foregående kalenderår blev tildelt efter artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1254/1999.

Artikel 22

Gratis tildelte præmierettigheder

Medmindre der er tale om behørigt begrundede undtagelsestilfælde, har en producent, der gratis har fået tildelt præmierettigheder fra den nationale reserve, ikke ret til at endeligt og/eller midlertidigt at overdrage sine rettigheder i de følgende tre kalenderår.

Artikel 23

Udnyttelse af rettigheder

1. En producent, der er i besiddelse af rettigheder, kan udnytte dem ved selv at gøre brug af dem og/eller ved midlertidigt at overdrage dem til en anden producent.

2. Gør en producent ikke hvert år brug af sine rettigheder med mindst den minimumsprocentsats, der er fastsat efter stk. 4, overføres den uudnyttede del til den nationale reserve, medmindre:

— producenten er i besiddelse af højst syv præmierettigheder; gør en producent ikke brug af sine rettigheder med mindst den minimumsprocentsats, der er fastsat efter stk. 4, i hvert af to på hinanden følgende kalenderår, overføres den del, der ikke blev udnyttet i det sidste kalenderår, til den nationale reserve

— producenten deltager i et ekstensiveringsprogram, som Kommissionen har godkendt

— producenten deltager i et program for førtidspensionering, som Kommissionen har godkendt, og som ikke forpligter til endelig og/eller midlertidig overdragelse af rettigheder, eller

— der foreligger et behørigt begrundet undtagelsestilfælde.

3. Midlertidig overdragelse kan kun gælde hele kalenderår og skal mindst omfatte det antal dyr, der er fastsat i artikel 24, stk. 1. Ved udgangen af hver periode for midlertidig overdragelse, der ikke må overstige tre på hinanden følgende år, generhverver en producent, medmindre der er sket endelig overdragelse, alle sine rettigheder og selv skal gøre brug af dem i

mindst to på hinanden følgende år. Udnytter producenten ikke selv sine rettigheder med mindst den minimumsprocentsats, der er fastsat efter stk. 4, i hvert af de to ovennævnte år, inddrager medlemsstaten, bortset fra behørigt begrundede undtagelsestilfælde, hvert år de rettigheder, der ikke blev udnyttet, og overfører dem til den nationale reserve.

For producenter, der deltager i programmer for førtidspensionering, som Kommissionen har godkendt, kan medlemsstaterne dog fastsætte en forlængelse af den samlede varighed for midlertidig overdragelse på grundlag af disse programmer.

De producenter, der har forpligtet sig til at deltage i et ekstensiveringsprogram efter den i artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 [1] omhandlede foranstaltning eller i et ekstensiveringsprogram efter artikel 22 og 23 i forordning (EF) nr. 1257/1999, må ikke midlertidigt eller endeligt overdrage deres rettigheder, så længe deres forpligtelse varer. Dette forbud gælder dog ikke, såfremt programmet gør det muligt endeligt og/eller midlertidigt at overdrage rettigheder til producenter, hvis deltagelse i andre foranstaltninger end de i nærværende afsnit omhandlede foranstaltninger forudsætter tildeling af rettigheder.

4. Minimumsprocentsatsen for udnyttelse af præmierettigheder fastsættes til 70 %.

Medlemsstaterne kan dog forhøje denne procentsats indtil 90 %.

Medlemsstaterne underretter forinden Kommissionen om den procentsats, som de anvender.

Artikel 24

Endelig og midlertidig overdragelse af rettigheder

1. Medlemsstaterne kan i forhold til deres produktionsstrukturer fastsætte et minimumsantal præmierettigheder, der kan overføres delvist uden overdragelse af bedrift. Dette minimum må ikke overstige fem præmierettigheder.

2. Endelig og midlertidig overdragelse af præmierettigheder får først virkning, når medlemsstatens myndigheder er blevet underrettet herom af både den producent, der overdrager rettighederne endeligt og/eller midlertidigt, og af den, der modtager dem.

En sådan underretning skal ske inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaten, og under alle omstændigheder senest når den producent, der modtager rettighederne, indgiver præmieansøgningen, undtagen i de tilfælde, hvor overdragelsen af rettigheder sker i forbindelse med arv. Den producent, der modtager rettighederne, skal i så fald kunne fremlægge retlige dokumenter, som godtgør, at han eller hun har arvet rettighederne fra en afdød producent.

[1] EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85.

Artikel 25

Ændring af det individuelle loft

I tilfælde af endelig eller midlertidig overdragelse af præmierettigheder fastlægger medlemsstaterne det nye individuelle loft og underretter de pågældende producenter om antallet af deres præmierettigheder senest 60 dage efter den sidste dag i den periode, hvor producenten indgav sin præmieansøgning.

Første afsnit anvendes ikke, såfremt overdragelsen sker i forbindelse med arv.

Artikel 26

Producenter, der ikke ejer de arealer, som de anvender

Producenter, der kun anvender offentlige eller fælles arealer, og som beslutter at ophøre med driften på disse arealer og overføre alle deres rettigheder til en anden producent, ligestilles med en producent, der sælger eller på anden måde overdrager sin bedrift. I alle andre tilfælde sidestilles sådanne producenter med producenter, der kun overfører deres præmierettigheder.

Artikel 27

Overførsel via den nationale reserve

Fastsætter en medlemsstat, at overførsel af rettigheder uden overdragelse af bedrift sker via den nationale reserve efter artikel 8, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1254/1999, anvender den nationale bestemmelser svarende til bestemmelserne i artikel 23-26. Endvidere gælder følgende:

— medlemsstaterne kan fastsætte, at midlertidig overdragelse sker via den nationale reserve

— ved endelig overdragelse af præmierettigheder eller midlertidig overdragelse i medfør af første led får overførslen til reserven først virkning, når medlemsstatens myndigheder har underrettet den producent, der foretager den endelige og/eller midlertidige overdragelse, og overførslen fra reserven til en anden producent får først virkning, når myndighederne har underrettet denne.

Endvidere skal disse bestemmelser sikre, at medlemsstaten for den del af rettighederne, som ikke svarer til den i artikel 8, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1254/1999 nævnte del, betaler et beløb, der svarer til det beløb, som en direkte overførsel mellem producenter ville have medført, navnlig under hensyntagen til udviklingen i produktionen i den pågældende medlemsstat. Betalingen skal være lig med det beløb, som kræves af producenter, der modtager tilsvarende rettigheder fra den nationale reserve.

Artikel 28

Delrettigheder

1. Fører de beregninger, der skal foretages efter dette afsnit, ikke til hele tal, tages der kun hensyn til første decimal.

2. Medfører anvendelsen af dette afsnit, at der opstår delrettigheder til præmie enten for en producent eller for den nationale reserve, sammenlægges disse delrettigheder.

3. Er en producent indehaver af en delrettighed, giver denne kun ret til den tilsvarende del af enhedsbeløbet for præmien og eventuelt for den supplerende nationale præmie, jf. artikel 19, og for ekstensiveringsbeløbet, jf. artikel 32.

Artikel 29

Særlig ordning for kvier

1. Kommissionen afgør senest den 1. november 1999, hvilke medlemsstater der opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1254/1999.

De pågældende medlemsstater meddeler inden den 1. januar 2000 Kommissionen, om de vil anvende ordningen i artikel 10 i forordning (EF) nr. 1254/1999 (i det følgende benævnt »den særlige ordning«) eller ej, og meddeler i givet fald det særlige nationale loft, som de har fastsat. Alle senere ændringer skal meddeles Kommissionen inden den 1. januar i det pågældende år.

2. En medlemsstat, der anvender den særlige ordning, fastsætter kriterier for at sikre, at præmien udbetales til opdrættere, hvis kviebesætning er beregnet til fornyelse af kobesætninger. Disse kriterier kan bl.a. omfatte en aldersgrænse og/eller racebetingelser.

Medlemsstaten underretter inden den 1. januar i det pågældende år Kommissionen om de fastsatte kriterier. Alle senere ændringer skal meddeles Kommissionen inden den 1. januar i det pågældende år.

3. Fører anvendelsen af den forholdsmæssige nedsættelse som omhandlet i artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1254/1999 ikke til et helt antal præmieberettigede dyr, ydes der for decimalen en tilsvarende del af enhedsbeløbet for præmien og i givet fald for den i artikel 19 omhandlede supplerende nationale præmie og for det i artikel 32 omhandlede ekstensiveringsbeløb. I denne forbindelse tages kun den første decimal i betragtning.

4. I en medlemsstat, der anvender den særlige ordning, skal den i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede forpligtelse vedrørende minimumsantallet af dyr, der skal holdes på bedriften, opfyldes 100 % enten for ammekøer, hvis producenten har indgivet en ansøgning for ammekøer, eller for kvier, hvis producenten har indgivet en ansøgning for kvier.

5. Bestemmelserne i artikel 20-28 anvendes ikke i forbindelse med denne særlige ordning.

KAPITEL IV

FÆLLES BESTEMMELSER FOR DEN SÆRLIGE PRÆMIE OG AMMEKOPRÆMIEN

Artikel 30

Ansøgninger

1. Medlemsstaterne kan af administrative hensyn fastsætte, at ansøgningen skal gælde et mindsteantal dyr, men dette antal må dog ikke overstige tre dyr.

2. Uden at dette berører anvendelsen af artikel 17, stk. 2, og artikel 32, stk. 7, kan medlemsstaterne fastlægge perioder og datoer for præmieansøgningernes indgivelse og det antal ansøgninger, som en producent kan indgive pr. præmieordning pr. kalenderår.

Artikel 31

Belægningsgrad

1. For hver producent, der for samme kalenderår indgiver:

— ansøgning om arealstøtte, jf. artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3508/92, og

— mindst én ansøgning om særlig præmie eller ammekopræmie,

fastlægger myndighederne det antal storkreaturer (SK), som svarer til det antal dyr, for hvilke der kan ydes en særlig præmie eller en ammekopræmie under hensyntagen til bedriftens foderareal.

2. Ved bestemmelse af belægningsgraden, jf. artikel 12, i forordning (EF) nr. 1254/1999,

a) tages der hensyn til den individuelle referencemælkemængde, der var tildelt producenten pr. 31. marts før begyndelsen af den periode på 12 måneder for anvendelse af tillægsafgiftsordningen, der begynder i det pågældende kalenderår

b) beregnes det antal malkekøer, der er påkrævet for at producere denne referencemængde, efter bestemmelserne i artikel 18.

3. Ved bestemmelse af antallet af præmieberettigede dyr

a) multipliceres det antal hektarer, som er fastlagt efter reglerne i forbindelse med det integrerede system, med den belægningsgrad, der er omhandlet i artikel 12 i forordning (EF) nr. 1254/1999

b) reduceres det således fremkomne tal med det antal SK, der svarer til det antal malkekøer, som er påkrævet for at producere den referencemælkemængde, som producenten har fået tildelt

c) reduceres det således fremkomne tal med det antal SK, som svarer til det antal får og/eller geder, som der er indgivet en præmieansøgning for.

Det således fremkomne sluttal udgør det maksimale antal SK, som den særlige præmie og ammekopræmien kan ydes for.

4. Medlemsstaterne underretter hver enkelt berørt producent om den belægningsgrad, der er konstateret for hans vedkommende, og om det heraf følgende antal SK, der kan ydes en præmie for.

Artikel 32

Ekstensiveringsbeløb

1. For at opnå ekstensiveringsbeløbet skal producenten i sin ansøgning om arealstøtte angive, at han ønsker at deltage i ekstensiveringsbeløbsordningen.

2. Dyr, der anses for at have modtaget den særlige præmie, jf. artikel 3, giver ikke ret til ekstensiveringsbeløbet.

3. For at kontrollere, om antallet af dyr, der er beregnet efter artikel 13, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 1254/1999, er foreneligt med den eller de belægningsgrader, der er fastsat i artikel 13, stk. 2, i nævnte forordning, fastlægger medlemsstaten hvert år mindst fem datoer for optælling af dyr og underretter Kommissionen herom.

Medmindre en medlemsstat beslutter, at optællingsdatoerne er alle årets dage,

— skal optællingsdatoerne fordeles tilfældigt på en sådan måde, at de er repræsentative for hele året, og skal ændres hvert år, og

— skal hver optællingsdato fastlægges efterfølgende og meddeles producenten tidligst to uger efter dens fastlæggelse.

Dyrene kan optælles på disse datoer efter en af følgende metoder efter medlemsstatens valg:

— medlemsstaten anmoder producenten om inden en dato, som fastsættes af medlemsstaten, på grundlag af sin staldbog at oplyse om antallet af SK eller antallet af dyr inden for hver af de to kategorier kvæg, som er anført i bilag III til forordning (EF) nr. 1254/1999, eller

— medlemsstaten benytter en elektronisk database, jf. artikel 3, litra b), i forordning (EF) nr. 820/97, til at fastslå antallet af SK, hvis medlemsstaten råder over en sådan database, og denne giver medlemsstaten tilstrækkelige garantier for dataenes nøjagtighed med henblik på anvendelse af ekstensiveringsbeløbsordningen.

Det antal SK, der lægges til grund ved afgørelsen af, om producenten overholder de belægningsgrader, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1254/1999, er det aritmetiske gennemsnit af de antal SK, der er fastslået på optællingsdatoerne, hvortil kommer de SK, der svarer til de får og geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger for det samme kalenderår.

Beslutter en medlemsstat, at optællingsdatoerne er alle årets dage, kan den dog fastsætte, at de i litra a) og b) omhandlede antal beregnes i forhold til varigheden af dyrenes tilstedeværelse.

Medlemsstaten træffer de nødvendige foranstaltninger til at anvende artikel 7 i forordning (EF) nr. 1259/1999 på producenter, der ved hjælp af anormalt lave belægningsgrader i en del af året kunstigt skaber betingelser, som kræves opfyldt efter artikel 13 i forordning (EF) nr. 1254/1999.

4. Uanset stk. 3 kan medlemsstaten give producenten mulighed for at vælge en forenklet ordning.

I så tilfælde skal producenten i sin ansøgning om arealstøtte angive:

a) at han erklærer hver dag at have overholdt den i artikel 13 i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede maksimale belægningsgrad indtil dagen for sin ansøgning om arealstøtte, og

b) at han forpligter sig til hver dag at overholde nævnte belægningsgrad mellem dagen for sin ansøgning om arealstøtte og den 31. december.

Har en medlemsstat valgt at anvende artikel 13, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1254/1999, skal producenten i sin ansøgning anføre, hvilken af de to maksimale belægningsgrader han overholder. Producenten kan ændre dette valg, senest inden der bebudes en kontrol på stedet af antallet af hans dyr.

Producenten kan give myndighederne meddelelse om annullering af sin forpligtelse, senest inden der bebudes en kontrol på stedet af antallet af hans dyr. I så fald modtager han ikke ekstensiveringsbeløbet.

Den i nærværende stykke omhandlede erklæring og forpligtelse er underlagt kontrol- og sanktionsbestemmelserne i det integrerede system.

5. Medlemsstaterne underretter inden den 1. januar 2000 Kommissionen om den definition på »græsarealer«, som de vil benytte ved anvendelsen af artikel 13, stk. 3, litra c), i forordning (EF) nr. 1254/1999. Alle senere ændringer skal meddeles Kommissionen inden den 1. januar i det pågældende år.

6. Kommissionen afgør senest den 1. november 1999, hvilke medlemsstater der opfylder betingelserne i artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1254/1999.

Ved anvendelsen af nævnte stykke anses for »producent i bjergområder« enhver producent:

— hvis bedrift ligger i et bjergområde, eller

— som har mindst 50 % af sit foderareal i et bjergområde.

7. Uden at dette berører stk. 1, skal den producent, der ønsker at modtage ekstensiveringsbeløbet efter stk. 6, angive det i sin ansøgning om dyrestøtte. Han skal i mindst seks på hinanden følgende måneder regnet fra indgivelsen af ansøgningen have et antal malkekøer, der mindst er lig med det antal malkekøer, for hvilke han ansøger om udbetaling af ekstensiveringsbeløbet. Perioden på seks måneder, hvor dyrene skal holdes på bedriften, begynder dagen efter indgivelsen af ansøgningen.

Ansøgninger skal indgives inden for en af medlemsstaten fastsat samlet periode på seks måneder inden for et kalenderår.

Medlemsstaten kan fastsætte særskilte perioder for indgivelse inden for denne samlede periode.

8. Det antal malkekøer, for hvilke en producent har modtaget ekstensiveringsbeløbet, må ikke overstige:

a) det antal malkekøer, der er påkrævet for at producere den individuelle referencemælkemængde, der er tildelt producenten pr. 31. marts før begyndelsen af den periode på 12 måneder for anvendelse af tillægsafgiftsordningen, der begynder i det pågældende kalenderår, idet dette antal køer beregnes ved hjælp af den gennemsnitlige mælkeydelse, der er fastlagt i bilag II

b) det samlede antal køer på bedriften, der er fastlagt efter stk. 3, nedsat med det antal ammekøer, der svarer til producentens individuelle loft.

9. Vælger en medlemsstat at gøre brug af valgmuligheden i artikel 13, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) m. 1254/1999 eller ophøre hermed, underretter den Kommissionen herom inden den 1. januar i det pågældende kalenderår.

10. Ved beregningen af belægningsgraden efter nærværende artikel, tages der kun hensyn til de to første decimaler.

Artikel 33

Fastlæggelse af den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften

Den sidste dag i de i artikel 5, artikel 9, stk. 1, artikel 16 og artikel 32, stk. 7, og artikel 37 omhandlede perioder, hvor dyrene skal holdes på bedriften, er den dag - hvad enten den er en arbejdsdag eller ej - der går forud for den dag, der har samme dato som begyndelsesdagen for perioden.

KAPITEL V

SLAGTEPRÆMIE

(Artikel 11 i forordning (EF) nr. 1254/1999)

Artikel 34

Erklæring om deltagelse

En medlemsstat kan fastsætte, at hver producent for at kunne modtage præmien for et kalenderår skal indgive en erklæring om deltagelse inden eller samtidig med indgivelsen af den første ansøgning for samme kalenderår.

Foretager producenten ikke ændringer i sin erklæring om deltagelse, kan medlemsstaten dog betragte den tidligere indgivne erklæring som fortsat gyldig.

Artikel 35

Ansøgninger

1. Ansøgningen om dyrestøtte skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for udbetaling af slagtepræmien, bl.a. dyrets fødselsdato for dyr, der er født efter den 1. januar 1998.

Ansøgningen om dyrestøtte indgives inden for en frist, som fastsættes af medlemsstaten, og som ikke må ligge senere end seks måneder efter dyrets slagtning eller i tilfælde af udførsel efter den dato, hvor dyret forlod Fællesskabets toldområde, og som ikke må ligge senere end udgangen af februar i det følgende år, undtagen i undtagelsestilfælde, som fastlægges af medlemsstaten, i tilfælde af udførsel eller forsendelse.

Medlemsstaterne kan tillade, at ansøgningen kan indgives af en anden person end producenten. I så fald anføres navn og adresse på den producent, der skal modtage præmien.

Ud over de krav, der stilles i forbindelse med det integrerede system, skal ansøgningen omfatte følgende:

a) i tilfælde af ydelse af præmie ved slagtning en attest fra slagteriet eller ethvert forretningspapir, der er udarbejdet eller påtegnet af slagteriet, og som mindst indeholder de samme angivelser, til attestering af:
   i) slagteriets navn og adresse (eller en tilsvarende kode)
   ii) slagtedatoen samt dyrenes identifikationsnumre og slagtenumre
   iii) slagtekroppens vægt for kalve (undtagen i tilfælde af anvendelse af artikel 36, stk. 4)

b) i tilfælde af dyrets udførsel til et tredjeland:
   i) eksportørens navn og adresse (eller en tilsvarende kode)
   ii) dyrenes identifikationsnumre
   iii) udførselsangivelsen med angivelse af alder for dyr, der er født efter den 1. januar 1998, og for kalve, undtagen i tilfælde af anvendelse af artikel 36, stk. 4, angivelse af levende kvæg, der ikke må overstige 290 kg
   iv) beviset for, at dyret har forladt Fællesskabets toldområde, ført på samme måde som i forbindelse med eksportrestitutioner.

Medlemsstaten kan dog fastsætte, at fremsendelsen af de i litra a) og b) nævnte oplysninger sker via et organ eller organer, som medlemsstaten har godkendt, idet fremsendelsen bl.a. kan foretages elektronisk.

Medlemsstaten foretager regelmæssig og uanmeldt kontrol af de udstedte attester eller dokumenter samt eventuelt af de i femte afsnit omhandlede oplysninger.

2. Uanset stk. 1 kan de medlemsstater, der råder over en database som omhandlet i artikel 3, litra b), i forordning (EF) nr. 820/97, fastsætte, at de oplysninger om slagtning af en producents dyr, som slagterierne fremsender til myndighederne, gør det ud for ansøgning om slagtepræmie på dennes vegne, hvis denne database giver medlemsstaten tilstrækkelige garantier for nøjagtigheden af de oplysninger, som den indeholder, med henblik på anvendelse af slagtepræmieordningen og eventuelt ved slagtning udbetaling af den særlige præmie og/eller supplerende betalinger, hvis disse udbetales ved slagtning, og/eller udbetaling af sæsonpræmien.

Medlemsstaten kan dog fastsætte, at en ansøgning er nødvendig. I så tilfælde kan den fastlægge, hvilke typer oplysninger der skal ledsage ansøgningen.

De medlemsstater, der vælger at gøre brug af nærværende stykke, underretter Kommissionen herom inden den 1. januar 2000. De underretter Kommissionen om enhver senere ændring, inden den iværksættes.

De sikrer sig, at de data, der stilles til rådighed for det udbetalende organ, omfatter alle de oplysninger, der er nødvendige for betalingen, især:

a) typer og mængder af slagtede dyr, jf. artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1254/1999, i det pågældende år

b) oplysningerne om overholdelse af de i nævnte artikel fastsatte betingelser for dyrenes alder og slagtekroppens vægt og den i artikel 37 omhandlede periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften

c) eventuelt de oplysninger, der ved slagtningen er nødvendige for udbetalingen af den særlige præmie og/eller de supplerende betalinger, hvis disse foretages ved slagtningen, og/eller sæsonpræmien.

3. For dyr, der har været handlet mellem medlemsstaterne efter den i artikel 37 omhandlede periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften, skal slagteriet udstede et dokument som omhandlet i stk. 1, fjerde afsnit, litra a), selv hvis den medlemsstat, hvor slagtningen finder sted, har valgt at gøre brug af undtagelsen i stk. 2.

Er de elektroniske systemer for udveksling af data kompatible, kan to medlemsstater dog aftale at anvende den i stk. 2 fastsatte ordning indbyrdes.

Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand for at sikre en effektiv kontrol af de fremsendte dokumenters ægthed og/eller af de udvekslede datas nøjagtighed. I denne forbindelse sender den medlemsstat, hvor betalingen foretages, regelmæssigt den medlemsstat, hvor slagtningen finder sted, en oversigt over de slagteattester pr. slagteri (eller oplysninger, der gør det ud for attester), som den har modtaget fra sidstnævnte medlemsstat.

Artikel 36

Slagtekroppens vægt og præsentation

1. Ved anvendelse af artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1254/1999 præsenteres kalvekroppen efter afskinding, udtagning af indvolde og afblødning, uden hoved og fødder, med lever, nyrer og nyrefedt.

2. Følgende vægt tages i betragtning: slagtekroppens vægt efter afkøling eller slagtekroppens vægt i varm tilstand, så hurtigt som muligt efter slagtning, nedsat med 2 %.

3. Præsenteres slagtekroppen uden lever, nyrer og/eller nyrefedt, forhøjes dens vægt med:

a) 3,5 kg for lever

b) 0,5 kg for nyrer

c) 3,5 kg for nyrefedt.

4. Medlemsstaten kan fastsætte, at hvis kalven er under fem måneder gammel ved slagtningen eller udførslen, anses vægtbetingelsen i artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede vægtbetingelse for opfyldt.

Kan slagtekroppens vægt ikke bestemmes på slagteriet, anses nævnte vægtbetingelse for opfyldt, hvis den levende vægt ikke overstiger 290 kg.

Artikel 37

Præmiemodtager

1. Præmien udbetales til den producent, der har holdt dyret på sin bedrift i en periode på mindst to måneder, som slutter mindre end en måned inden slagtningen eller udførslen.

2. For kalve, der slagtes inden de er tre måneder gamle, er den periode, hvor de skal holdes på bedriften, en måned.

Artikel 38

Nationale lofter

1. De i artikel 11, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede nationale lofter fastsættes som anført i bilag III.

2. Fører den forholdsmæssige nedsættelse ikke til et helt tal for de præmieberettigede dyr, ydes der for decimalen en tilsvarende del af præmiens enhedsbeløb. I denne forbindelse tages kun den første decimal i betragtning.

KAPITEL VI

SUPPLERENDE BETALINGER

(Artikel 14-20 i forordning (EF) nr. 1254/1999)

Artikel 39

Nationale bestemmelser

De nærmere oplysninger, der skal sendes til Kommissionen efter artikel 18 i forordning (EF) nr. 1254/1999, skal omfatte følgende elementer:

1) betalinger pr. dyr (eventuelt):

   a) vejledende beløb pr. dyr efter dyrekategori og betingelser for udbetaling

   b) vejledende overslag over de samlede udgifter for hver kategori dyr (med angivelse af, om disse betalinger vil blive foretaget i form af supplement til slagtepræmien) og over antallet af berørte dyr

   c) særlige krav vedrørende belægningsgraden (undtagen i tilfælde af betaling i form af supplement til slagtepræmien)

   d) loft for handyr pr. bedrift (eventuelt)

   e) andre oplysninger om gennemførelsesbestemmelserne.

   De i litra a) og b) omhandlede dyrekategorier er: tyre, stude, ammekøer, malkekøer, kvier, der har ret til ammekopræmie, og andre kvier eller hver undergruppe dyr, som er fastlagt af medlemsstaten og indeholdt i disse dyrekategorier

2) Arealbetalinger (eventuelt):

   a) beregning af de regionale basisarealer

   b) vejledende beløb pr. ha

   c) vejledende overslag over de samlede udgifter og antallet af berørte ha

   d) andre oplysninger om gennemførelsesbestemmelserne.

Artikel 40

Detaljeret rapport

Den detaljerede rapport, der skal sendes til Kommissionen efter artikel 19 i forordning (EF) nr. 1254/1999, skal omfatte de samme elementer, ajourført og suppleret, som dem, der er fastsat i artikel 39.

Den skal desuden omfatte:

a) en oversigt over vanskelighederne under iværksættelsen af ordningen for supplerende betalinger

b) en vurdering af denne ordnings effektivitet

c) eventuelle forslag med hensyn til ordningens fremtidige udvikling.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 41

Forskud

1. På grundlag af resultaterne af den administrative kontrol og kontrollen på stedet udbetaler myndighederne for det antal dyr, som anses for at være præmieberettiget producenten, et forskud på 60 % af den særlige præmie, ammekopræmien og slagtepræmien.

For den særlige præmie, for den i artikel 29 omhandlede særlige ordning for kvier og/eller for slagtepræmien kan medlemsstaten nedsætte forskuddets procentsats, uden at denne dog kan være lavere end 40 %.

Forskuddet kan først udbetales fra den 16. oktober i det kalenderår, for hvilket der er ansøgt om præmie.

2. Den endelige præmieudbetaling omfatter et beløb, som svarer til forskellen mellem forskuddet og den præmie, som producenten har ret til.

Artikel 42

Konteringsår

Datoen for ansøgningens indgivelse er den udløsende begivenhed med henblik på fastlæggelsen af konteringsåret for dyr, der er omfattet af ordningerne for særlig præmie, ammekopræmie, sæsonpræmie og ekstensiveringsbeløb, samt det antal SK, der lægges til grund ved beregningen af belægningsgraden.

Er den særlige præmie ydet efter en af valgmulighederne i artikel 8, gælder dog følgende:

— hvis dyret er slagtet senest den 31. december, og

— hvis præmieansøgningen for dette dyr er indgivet efter denne dato,

udbetales det præmiebeløb, der gælder den 31. december i det år, hvor slagtningen fandt sted.

Med hensyn til slagtepræmien er konteringsåret slagteåret eller udførselsåret med henblik på anvendelse af støttesatsen og ved beregning af den forholdsmæssige nedsættelse i henhold til artikel 38.

Artikel 43

Omregning til national valuta

Præmiebeløb og ekstensiveringsbeløb omregnes til national valuta efter gennemsnittet, beregnet i forhold til perioden, af valutakurserne i december forud for konteringsåret, der fastlægges efter artikel 42.

Artikel 44

Sanktioner for ulovlig anvendelse eller opbevaring af stoffer eller produkter

I gentagelsestilfælde af ulovlig anvendelse eller opbevaring af stoffer eller produkter, der er forbudt i EF-bestemmelserne for veterinærsektoren, fastlægger medlemsstaterne i forhold til overtrædelsens alvor varigheden af perioden for udelukkelse fra støtteordningerne, jf. artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1254/1999.

Artikel 45

Nationale foranstaltninger

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger til at sikre, at denne forordning anvendes korrekt. De underretter Kommissionen herom.

Artikel 46

Meddelelser

1. Fra den 1. juli 2000 meddeler medlemsstaterne hvert år senest den 15. september (for oplysningerne om første halvår i det igangværende år) og den 1. marts (for oplysningerne om andet halvår i det foregående år) Kommissionen:

a) antallet af handyr, for hvilke der er ansøgt om særlig præmie, med opdeling efter:

— aldersgruppe

— type dyr (tyr eller stud)

b) antallet af køer, for hvilke der er indgivet ansøgning om ammekopræmie, med opdeling efter de i artikel 6, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede ordninger

c) antallet af dyr, for hvilke der er indgivet ansøgning om slagtepræmie, med opdeling efter type dyr (voksent kvæg eller kalv) og med angivelse af, om det drejer sig om slagtede eller udførte dyr

d) antallet af dyr, for hvilke ansøgninger om sæsonpræmie er imødekommet, med opdeling efter, om de falder ind under den første eller anden aldersgruppe af den særlige præmie, samt antallet af dyreproducenter, der svarer til hver af de to nævnte aldersgrupper.

2. Fra 2001 meddeler medlemsstaterne hvert år senest den 31. juli Kommissionen følgende for det foregående kalenderår:

a) antallet af handyr, for hvilke ansøgninger om den særlige præmie er imødekommet, med opdeling efter:

— aldersgruppe

— type dyr (tyr eller stud)

og med oplysning om:

— eventuel ydelse af ekstensiveringsbeløbet (opdelt efter lofterne i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1254/1999) samt antallet af berørte producenter fordelt efter nævnte lofter

— antallet af dyr, opdelt på aldersgrupper, for hvilke den særlige præmie ikke er ydet for det foregående kalenderår på grund af anvendelse af det regionale loft

b) antallet af køer og kvier, for hvilke ansøgninger om ammekopræmie er imødekommet, med opdeling efter de ordninger, som er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1254/1999, og med oplysning om eventuel ydelse af ekstensiveringsbeløbet (opdelt efter lofterne i artikel 13, stk. 2, i nævnte forordning), samt antallet af berørte producenter for hver af nævnte ordninger

c) antallet af malkekøer, for hvilke ansøgninger om ekstensiveringsbeløb er imødekommet

d) antallet af dyr, for hvilke præmien ikke blev ydet for det foregående kalenderår på grund af det særlige nationale loft for kvier

e) eventuel ydelse af den nationale præmie til supplering af ammekopræmien med oplysning om:

— betingelserne for ydelsen af den nationale præmie, og

— beløbet pr. dyr

f) antallet af dyr, for hvilke ansøgninger, der er fritaget for anvendelse af belægningsgraden, er imødekommet, samt antallet af de pågældende producenter

g) antallet af dyr, for hvilke ansøgninger om slagtepræmie er imødekommet, med opdeling efter type dyr (voksent kvæg eller kalv) og med angivelse af, om støtten er ydet for slagtning eller udførsel, samt antallet af berørte producenter for hver af de nævnte underopdelinger.

3. Medlemsstaterne meddeler senest den 31. juli hvert kalenderår fra 2001 Kommissionen antallet af dyr, opdelt efter type dyr, for hvilke slagtepræmien ikke blev ydet for det foregående kalenderår på grund af anvendelse af de nationale lofter.

4. Medlemsstaterne meddeler de oplysninger, der er specificeret i nærværende artikel, ved hjælp af de skemaer, der er anført i bilag IV.

KAPITEL VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 47

Overgangsbestemmelser

1. I overensstemmelse med artikel 50 i forordning (EF) nr. 1254/1999 foretager Kommissionen meddelelser om 1999 for at lette overgangen fra bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 805/68 til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1254/1999 efter de samme regler som dem, der var fastlagt i den ophævede forordning (EØF) nr. 3886/92.

2. Den i artikel 21 i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede forpligtelse til at identificere og registrere dyrene gælder for dyr, der er født inden den 1. januar 1998, efter bestemmelserne i Rådets direktiv 92/102/EØF [1], bortset fra dyr, der har været handlet mellem medlemsstaterne.

Artikel 48

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 3886/92 ophæves med virkning fra den 1. januar 2000.

Den anvendes fortsat på ansøgninger, der indgives senest den 31. december 1999.

Henvisninger til den ophævede forordning forstås som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 49

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2000, undtagen bestemmelserne om de meddelelser og afgørelser, som er omhandlet i artikel 10, artikel 11, artikel 15, artikel 21, stk. 2, artikel 23, stk. 4, artikel 29, stk. 1 og 2, artikel 32, stk. 5, 6 og 9, artikel 35, stk. 2, og artikel 39, som anvendes fra ikrafttrædelsen af denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. oktober 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32.

BILAG I

LISTE OVER KVÆGRACER SOM NÆVNT I ARTIKEL 14

— Angler Rotvieh (Angeln) — Rød dansk mælkerace (RMD)

— Ayrshire

— Armoricaine

— Bretonne pie-noire

— Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie-noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/Pie-noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR)

— Groninger Blaarkop

— Guernsey

— Jersey

— Malkeborthorn

— Reggiana

— Valdostana Nera

— Itäsuomenkarja

— Länsisuomenkarja

— Pohjoissuomenkarja.

BILAG II

GENNEMSNITLIG MÆLKEYDELSE SOM NÆVNT I ARTIKEL 18

(kg)

Belgien	5 450
Danmark	6 800
Tyskland	5 800
Grækenland	4 250
Spanien	4 650
Frankrig	5 550
Irland	4 100
Italien	5 150
Luxembourg	5 700
Nederlandene	6 800
Østrig	4 650
Portugal	5 100
Finland	6 400
Sverige	7 150
Det Forenede Kongerige	5 900

BILAG III

NATIONALE LOFTER FOR SLAGTEPRÆMIEN (JF. ARTIKEL 38, STK. 1)

	Voksent kvæg	Kalve
Belgien	711 232	335 935
Danmark	711 589	54 700
Tyskland	4 357 713	652 132
Grækenland	235 060	80 324
Spanien	1 982 216	25 629
Frankrig	4 041 075	2 045 731
Irland	1 776 668	0
Italien	3 426 835	1 321 236
Luxembourg	21 867	3 432
Nederlandene	1 207 849	1 198 113
Østrig	546 557	129 881
Portugal	325 093	70 911
Finland	382 536	10 090
Sverige	502 063	29 933
Det Forenede Kongerige	3 266 212	26 271

BILAG IV

Tabellen som omhandlet i artikel 21, stk. 3, og artikel 46

1. **SÆRLIG PRÆMIE**

Antal dyr

Forordning (EF) nr. 2342/1999	Frist for indsendelse	Ref.	Oplysninger, der kræves	Generel ordning og slagteordning		Kun slagteordning	
				Eneste aldersgruppe eller første aldersgruppe		Anden aldersgruppe	Begge aldersgrupper
				Tyre	Stude	Stude	Stude
Artikel 46, stk. 1, litra a)	15. september	1.1	Antal dyr, der er ansøgt om præmie for (januar-juni)				
	1. marts	1.2	Antal dyr, der er ansøgt om præmie for (juli-december)				
Artikel 46, stk. 2, litra a), første og andet led	31. juli	1.3	Antal præmieberettigede dyr (helt år)				
Artikel 46, stk. 2, litra a), fjerde led	31. juli	1.4	Antal dyr, der ikke er præmieberettigede pga. det regionale loft				

Antal producenter

Forordning (EF) nr. 2342/1999	Frist for indsendelse	Ref.	Oplysninger, der kræves	Generel ordning og slagteordning			Kun slagteordning
				Eneste aldersgruppe eller første aldersgruppe	Kun anden aldersgruppe	Begge aldersgrupper	Kun begge aldersgrupper
Artikel 46, stk. 2, litra a), tredje led	31. juli	1.5	Antal producenter, der har modtaget præmie				

2. **SÆSONPRÆMIE**

Forordning (EF) nr. 2342/1999	Frist for indsendelse	Ref.	Oplysninger, der kræves	Den eneste aldersgruppe eller første aldersgruppe	Den anden aldersgruppe	Begge aldersgrupper
Artikel 46, stk. 1, litra d)	15. september	2.1	Antal dyr, der ansøges om præmie for			
		2.2	Antal producenter			
	1. marts	2.3	Antal præmieberettigede dyr			
		2.4	Antal producenter			

3. **AMMEKOPRÆMIE**

Forordning (EF) nr. 2342/1999	Frist for indsendelse	Ref.	Oplysninger, der kræves	Kun ammekøer	Blandede besætninger
Artikel 46, stk. 1, litra b)	15. september	3.1	Antal dyr, der er ansøgt om præmie for (januar-juni)		
	1. marts	3.2	Antal dyr, der er ansøgt om præmie for (juli-december)		
Artikel 46, stk. 2, litra b)	31. juli	3.3	Antal præmieberettigede køer (helt år)		
		3.4	Antal præmieberettigede kvier (helt år)		
		3.5	Antal producenter, der er ydet støtte til (helt år)		
				Beløb pr. dyr	
Artikel 46, stk. 2, litra e)	31. juli	3.6	National præmie		
Artikel 46, stk. 2, litra d)	31. juli	3.7	Antal dyr, der ikke er præmieberettigede pga. det nationale loft for kvier		

4. **EKSTENSIVERINGSBELØB**

4.1. *Anvendelse af den eneste belægningsgrad (artikel 13, stk. 2, første afsnit i forordning (EF) nr. 1254/1999)*

Forordning (EF) nr. 2342/1999	Frist for indsendelse	Ref.	Oplysninger, der kræves	Særlig præmie	Ammekopræmie	Malkekøer	I alt
Artikel 46, stk. 2, litra a), b) og c)	31. juli	4.1.1	Antal præmieberettigede dyr				
		4.1.2	Antal producenter, der har modtaget beløbet				

4.2. *Anvendelse af de to belægningsgrader (artikel 13, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1254/1999)*

Forordning (EF) nr. 2342/1999	Frist for indsendelse	Ref.	Oplysninger, der kræves	Særlig præmie		Ammekopræmie		Malkekøer		I alt	
				1,4-1,8	< 1,4	1,4-1,8	< 1,4	1,4-1,8	< 1,4	1,4-1,8	< 1,4
Artikel 46, stk. 2, litra a), b) og c)	31. juli	4.2.1	Antal præmieberettigede dyr								
		4.2.2	Antal producenter, der har modtaget beløbet								

5. **PRÆMIE UAFHÆNGIG AF BELÆGNINGSGRADEN**

Forordning (EF) nr. 2342/1999	Frist for indsendelse	Ref.	Oplysninger, der kræves	Dyr	Producenter
Artikel 46, stk. 2, litra f)	31. juli	5	Antal dyr og producenter, der modtager præmien uafhængig af belægningsgraden		

6. **SLAGTEPRÆMIE**

Antal dyr

Forordning (EF) nr. 2342/1999	Frist for indsendelse	Ref.	Oplysninger, der kræves	Slagtning		Udførsel	
				Voksent kvæg	Kalve	Voksent kvæg	Kalve
Artikel 46, stk. 1, litra c)	15. september	6.1	Antal dyr, der er ansøgt om præmie for (januar-juni)				

Forordning (EF) nr. 2342/1999	Frist for indsendelse	Ref.	Oplysninger, der kræves	Slagtning		Udførsel	
				Voksent kvæg	Kalve	Voksent kvæg	Kalve
	1. marts	6.2	Antal dyr, der er ansøgt om præmie for (juli-december)				
Artikel 46, stk. 2, litra g)	31. juli	6.3	Antal præmieberettigede dyr (helt år)				
Artikel 46, stk. 3	31. juli	6.4	Antal dyr, der ikke er præmieberettigede, pga. det nationale loft				

Antal producenter

Forordning (EF) nr. 2342/1999	Frist for indsendelse	Ref.	Oplysninger, der kræves	Slagtning		Udførsel	
				Voksent kvæg	Kalve	Voksent kvæg	Kalve
Artikel 46, stk. 2, litra g)	31. juli	6.5	Antal producenter, der modtager præmie				

7. **KVOTE FOR AMMEKØER**

Forordning (EF) nr. 2342/1999	Frist for indsendelse	Ref.	Restsaldo af præmierettigheder i begyndelsen af året	Rettigheder overdraget til den nationale reserve som følge af:		Rettigheder, der stammer fra reserven	Restsaldo præmierettigheder ved udgangen af regnskabsåret
Artikel 21, stk. 3	1. marts (foreløbige data)	7.1		a) overførsler uden overdragelse af bedrifter	b) utilstrækkelig udnyttelse		
Artikel 21, stk. 3	31. juli (endelige data)	7.2					